

Dysleksja – co to jest?

Jest to zaburzenie występujące u dzieci o prawidłowym rozwoju umysłowym, polegające na specyficznych trudnościach w nauce czytania, pisania, liczenia. Istnieje kilka postaci dysleksji i mogą one występować łącznie lub osobno.

Dysleksja rozwojowa – trudności w uczeniu się, które pojawiają się już od urodzenia. Problem ten występuje nawet u dzieci o prawidłowym rozwoju, które potrafią w testach inteligencji osiągać bardzo wysokie wyniki.

Dysleksja w znaczeniu węższym oznacza trudności w nauce czytania. Dziecko myli podobnie wyglądające litery (p, b, d), przestawia głoski, pomija sylaby, czyta początek wyrazu, resztę zgaduje, tempo czytania bardzo wolne.

Dysortografia – czyli trudności w opanowaniu poprawnej pisowni (w tym częste popełnianie błędów ortograficznych mimo znajomości zasad).

Dysgrafia – to brzydkie, często nieczytelne pismo. Litery są wielkie i niekształtne, wychodzące poza linie. Dziecko opuszcza oraz przestawia litery i sylaby, jeden wyraz zapisuje na kilka sposobów, np. syja, szja, sja (szyja), i nie widzi różnicy.

Dyskalkulia – trudności matematyczne, trudności w nazywaniu cyfr, zapisaniu znaków, cyfr i symboli, mylenie działań.

Co powinno niepokoić rodziców?

Dzieci 6. i 7. letnie powinny zostać objęte szczególną uwagą – właśnie przed rozpoczęciem nauki w szkole objawy dysleksji są najbardziej widoczne. W tym wieku dzieci mogą mieć trudności w orientacji w stronach własnego ciała i przestrzeni. Mają także nieprawidłowe nawyki ruchowe przy rysowaniu i pisaniu, np. z dołu do góry, od prawej do lewej, nieprawidłowy kierunek rysowania okręgów i wycinania. Często mylą litery, cyfry i kształty o zbliżonym wyglądzie. Kształty niesymetryczne będą odwzorowywać w lustrzanym odbiciu, a przybory graficzne i nożyce będą trzymać w dłoni w sposób nieprawidłowy.

Dzieci takie cechuje:

- niski poziom graficzny przy rysowaniu szlaczków literopodobnych, pisaniu, rysowaniu na temat dowolny i określony – zwłaszcza rysunki postaci ludzkich, niechęć do wykonywania takich prac,
- mała sprawność ruchowa całego ciała – słabo biegają, źle funkcjonują w zabawach ruchowych, mają problemy z zapinaniem guzików, wiązaniem na kokardę, czy sznurowaniem,

- dziecko w tym wieku niechętnie bawi się układankami, klockami, czy puzzlami, ma trudności z zadaniami wymagającymi logicznego myślenia,
- często występująca wada wymowy, leworęczność lub oburęczność. zaburzenia w rozumieniu wysłuchanego tekstu, trudności z zapamiętaniem treści wierszyków piosenek, rymowanek, przestawianiem kolejności wyrazów, gubieniem wyrazów, zastępowaniem jednych innymi, zgadywaniem na podstawie kontekstu,
- trudności w opanowaniu umiejętności dzielenia (i łączenia) wyrazów na sylaby i głoski, zdań na wyrazy, popełnia liczne błędy w liczeniu w pamięci, ma trudności z zapamiętaniem daty, adresu, numeru telefonu, dni tygodnia, czy pór roku, łatwo się rozprasza,
- objawy nerwicowe, takie jak bóle brzucha, głowy, wymioty, biegunka.

Co robić, kiedy podejrzewamy dysleksję u dziecka?

Dysleksji nie da się całkowicie wyeliminować, ale jej objawy można w znacznym stopniu złagodzić. Ważna jest samodzielna praca z dzieckiem, powinna ona polegać na zachęcaniu dziecka do rysowania, czytania, zabaw manipulacyjnych (np. puzzle), nauki wierszyków, piosenek, wykonywania zabaw i czynności ruchowych. Ważna jest wczesna diagnoza, z którą nie należy zwlekać. Wczesne rozpoznanie charakterystycznych objawów dysleksji i odpowiednie postępowanie pozwoli uniknąć wielu kłopotów.